

НА ПОГРЕБЕНІЕ ВЪРНАГО ЧЕЛОВѢКА

Человѣкъ яко трава, днѣ его яко цвѣтъ селный тако отцвѣтетъ.

Благослови отче!

Сички вѣе, които сте дошле днесъ тѣка, да видите послѣдныя край на челоѣческіа животъ, моле ви отрїйте вашыте слезны очи, утѣште-те вашыте наскрбены срца, и послѣшайте що дѣла сватый царь пророкъ Давїдъ. Той казва защо челоѣкъ е като трава, а динете мѣ като цвѣтъ, тѣи скоро прецвѣтватъ. И кога сѣкой челоѣкъ е като трава и цвѣтъ, кога сѣкой ще умре както сѣ умрели сичкитѣ предъ насъ на свѣта, и кога гледаме какъ смъртъта е овща на синца ны, то защо да скорбиме и да плачемѣ неприлично? Защо да са трошимъ, да останеме безъ очи? И защо да не потърпиме сѣ благодареніе като праведнаго юва? Макаръ и млади да сѣ отишле отъ този азжовный и многовѣдный свѣтъ, пакъ да не ги плачемѣ съсъ глада, нити да жалимѣ толко безпѣтно за тѣхъ, но да жалимѣ насъ: зашто живѣеме катадневно въ грѣхоуе. Гледайте сега тогози меркаго брата нашего, и са увѣрети какъ и нѣе ще умремѣ като него. Ето сега време да земнемѣ примѣръ за насъ, да са вразѣмимѣ и да исправимѣ нашыа животъ, и да сме секога готови за онзи страшный часъ смъртный. За тѣи вы моле синца вы, не плачете, не жалете, но сички мыслете какъ този пѣтъ е за синца ны и нѣма другїи, тѣзи смъртна чаша е овща на сичкїи свѣтъ, коато са дава отъ бога на сѣкиго челоѣкъа; този калъчь божїи е за синца ны, който хатѣръ не гледа: зашто, смъртъта отъ царь не са бои, отъ владыка не са срами, стараго не почита, младаго не милва, на хѣбость не гледа, отъ плачь не са смилка, отъ големеца не са страхѣва, сѣ пары не са откѣпѣва, отъ слава не са възпїра, но на сичкитѣ свободно дохожда, и като доди, скоро поснча челоѣкъа и го завлича отъ нашыте очи, както и сега завлича отъ насъ тогози брата нашего. И тѣи става катадневно: зашто, които днесъ гледаме, нѣкон отъ тѣхъ до утре избѣваме и не ги видимѣ вече, и които днесъ весело милваме, утре жално ги испраждаме до гроба, които сѣ днесъ славни, утре ги гледаме безславны и недвижимы, които сѣ днесъ мажатъ сѣ миризливы неща, утре смардетъ на тешко и грозно, които днесъ хвалатъ и ги почитатъ хората, утре тамо ги съдатъ и укоракатъ предъ ангельте: зашто тамо нѣма цар-